

Pabianice, dn. 11.08.2025r

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej
Karol Nawrocki

ul. Wiejska 10
00-902 Warszawa

PETYCJA

o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w celu wprowadzenia dodatku dopełniającego dla wszystkich osób, u których orzeczono niezdolność do samodzielnej egzystencji

Szanowny Panie Prezydencie,

Na podstawie art. 63 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U. z 2018 r. poz. 870) zwracam się z uprzejmą prośbą o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w celu wprowadzenia dodatku dopełniającego dla wszystkich osób, u których orzeczono niezdolność do samodzielnej egzystencji, a które pobierają inne świadczenia niż renta socjalna.

Niniejsza prośba dotyczy osób otrzymujących rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, przyznawaną na podstawie art. 57 i następnych przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, osób pobierających emeryturę, które wcześniej posiadały ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, przyznawanej na podstawie art. 24 i kolejnych przepisów ww. ustawy, oraz osób z niepełnosprawnościami, które nie mają prawa do żadnego świadczenia rentowego z uwagi na utratę sprawności po zakończeniu nauki, lecz przed uzyskaniem wymaganego, stosownie do wieku, stażu ubezpieczeniowego.

Z dniem 1 stycznia 2025 r. weszła w życie ustawa z dnia 27 września 2024 r. o zmianie ustawy o rencie socjalnej oraz niektórych innych ustaw. Na jej podstawie do porządku prawnego wprowadzono dodatek dopełniający do renty socjalnej w wysokości 2.520 złotych. Wysokość dodatku dopełniającego podlega corocznej waloryzacji. Obecnie kwota dodatku dopełniającego wynosi 2 610,72 zł brutto. Jest to świadczenie przysługujące osobom uprawnionym do renty socjalnej, które zostały uznane za całkowicie niezdolne do pracy oraz niezdolne do samodzielnej egzystencji. Celem wprowadzenia dodatku dopełniającego było podniesienie wysokości renty socjalnej do poziomu minimalnego wynagrodzenia za pracę, co ma zapewnić osobom z niepełnosprawnościami godne warunki życia. Świadczenie to ma wspierać pokrycie kosztów związanych z leczeniem, regularną rehabilitacją, zakupem niezbędnego sprzętu, specjalistycznym żywieniem oraz środkami higieny osobistej.

Analogiczne świadczenie nie przysługuje osobom pobierającym inne świadczenia niż renta socjalna, pomimo posiadania orzeczenia o niezdolności do samodzielnej egzystencji, tożsamego co do treści z orzeczeniem, na podstawie którego dodatek dopełniający otrzymują renciści socjalni.

W związku z zaistniałą sytuacją należy zapewnić, równość w dostępie do wsparcia finansowego dla wszystkich osób z najcięższymi niepełnosprawnościami, niezależnie od wieku, w którym powstała ich niepełnosprawność. Z orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego wynika, że grupy posiadające istotne, wspólne cechy, jak całkowitą niezdolność do pracy i niezdolność do samodzielnej egzystencji, powinny być traktowane jednakowo, bez nieuzasadnionego uprzywilejowania lub dyskryminacji. **Moja niesprawność jest od urodzenia - renta ma nazewnictwo - renta inwalidzka, wówczas rent socjalnych nie było, wymogiem otrzymania renty inwalidzkiej było przepracowanie min. 5 lat (w wielkim trudzie i chorobie). Mimo powstania niepełnosprawności przed 18r. życia dodatek dopełniający mi nie przysługuje, renta ma inną formę nazewnictwa - dawniej 1-sza gr. inwalidzka, teraz - całkowita niezdolności do pracy i samodzielnej egzystencji.** W Sejmie była złożona PETYCJA - osoby niepełnosprawne BKSP-155-X-380/25, jednak Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej rozpatrzyło negatywnie. Osoby uprawnione do renty socjalnej z orzeczeniem o niezdolności do samodzielnej egzystencji i osoby pobierające inne świadczenia niż renta socjalna z orzeczeniem o niezdolności do samodzielnej egzystencji znajdują się w porównywalnej sytuacji faktycznej i wymagają podobnego wsparcia. Wszystkie osoby, u których orzeczono niezdolność do samodzielnej egzystencji znajdują się w szczególnie trudnej sytuacji życiowej, wymagającej stałego wsparcia finansowego. Wynika to z licznych, nieuniknionych wydatków związanych z ich stanem zdrowia oraz znacznymi ograniczeniami funkcjonalnymi. Koszty te obejmują przede wszystkim codzienną opiekę i pomoc w wykonywaniu podstawowych czynności życiowych, takich jak utrzymanie higieny osobistej, ubieranie się, spożywanie posiłków, poruszanie się czy przyjmowanie leków.

Zgodnie z art. 69 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, osobom niepełnosprawnym zapewnia się szczególną opiekę ze strony władz publicznych, a w szczególności pomoc w zabezpieczeniu egzystencji, przysposobieniu do pracy oraz komunikacji społecznej. Równe traktowanie wszystkich osób z orzeczoną niezdolnością do samodzielnej egzystencji, niezależnie od rodzaju pobieranego świadczenia, stanowi realizację konstytucyjnego obowiązku państwa w zakresie ochrony praw obywatelskich oraz przeciwdziałania dyskryminacji.

Mając na uwadze zapis art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, który gwarantuje równość wszystkich obywateli wobec prawa oraz zakazuje dyskryminacji w jakiegokolwiek formie, zwracam się z uprzejmą prośbą do Pana Prezydenta o podjęcie inicjatywy ustawodawczej mającej na celu rozszerzenie prawa do dodatku dopełniającego na wszystkie osoby niezdolne do samodzielnej

egzystencji. Wprowadzenie tego rozwiązania będzie realizacją konstytucyjnej zasady równości oraz wyrazem troski o godność osób najbardziej potrzebujących.

Z wyrazami szacunku